

Слънцето приближаваше къмъ западъ, когато 3-я и 4-та дружина пристигнаха въ с. Богдана.

Въ врѣме на този переходъ, отъ голѣмия бивуакъ до Богдана, походнитѣ колони на опълчението, съвсѣмъ бѣха изгубили своята строева походна физиономия и прѣдставляваха една непрекъсната върволица отъ опълченци, — едни отъ които едвамъ си влачаха краката, други насѣдали край пътя, трети лежаха съ расперени рѣцѣ. При това, пушкитѣ, калпацитѣ и пр. бѣха расхвърлени на около изъ прахътъ. Само 3-я знаменна рота пристигна въ селото сравнително въ по добръ рѣдъ, но въ съставъ не повече отъ половината ѝ численность, за което ротния командиръ купи на опълченцитѣ за своя смѣтка ракия,

Причинитѣ за добрия, сравнително, рѣдъ въ 3 ротѣ въ врѣме на похода, по мое мнѣние бѣха слѣдующитѣ: 1) ротния командиръ Штабсъ-Капитанъ Поповъ въ врѣме на всичкия до сега походъ никога не се отдѣляше отъ ротата си, както това правяха другитѣ ротни командири и, въобще, офицеритѣ и 2) опълченцитѣ черпяха нравствена и физическа сила въ съзнанието, че тѣ служаха въ 3-я знаменна рота.

Другитѣ дружини пристигнаха по късно, а отставалитѣ и исподадалитѣ по пътя опълченци продължаваха да пристигатъ прѣзъ цѣлата нощъ, на слѣдующия и послѣдующитѣ дни. Имаше и такива, които побродирѣ пристигнаха частитѣ си въ Стара-Загора и на Шипка.

Дѣлътъ и труденъ бѣше този переходъ — отъ Руше-де-Веде до Богдана! Подобенъ походъ никога се не изглажда отъ паметта на извършившитѣ го! Въ него се случиха много слънчеви удари между опълченцитѣ, отъ които три смъртоносни.

Главнитѣ причини за отставалитѣ и исподадалитѣ, въ врѣме на този переходъ, опълченци бѣха: 1) късното въ 6 часа трѣгване отъ Руше-де-Веде; 2) силната горѣщина; 3) несвоеврѣменнитѣ и не на мѣсто епирания на бивуакъ и 4) най-главното, нѣмание вода.

Когато пристигнахме въ Богдана, ротнитѣ кухни се димяха: готвяше се за опълченцитѣ ястие.